

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (przewodniczący)

SSN Bronisław Czech (sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko D. K. i B. U.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 sierpnia 2005 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 19 kwietnia 2005 r., sygn. akt I WCK (...) [I ACa (...)],

1. oddała zażalenie;

2. nie obciąża pozwanych na rzecz powoda kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Pozwani wnieśli kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia 2004 r., a po wezwaniu ich pełnomocnika do złożenia opłaty sądowej w wysokości 6 139,20 zł, złożyli wniosek o zwolnienie ich od niej powyżej 2.000 zł, przy czym nie uiszcili w terminie zakreślonym w wezwaniu wymienionej kwoty 2 000 zł.

Sąd Apelacyjny, postanowieniem zaskarżonym zażaleniem, odrzucił kasację oraz umorzył postępowanie w części dotyczącej wniosku pozwanych o zwolnienie od wpisu od kasacji powyżej kwoty 2 000 zł.

W zażaleniu na to postanowienie pozwani wnieśli o jego uchylenie i twierdzą, że powinni byli zostać ponownie wezwani przez sąd do uiszczenia opłaty w kwocie 2 000 zł. Podnieśli, że wnosząc apelację również złożyli wniosek o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych nie uiszczając przy tym opłaty i wówczas sąd wezwał ich do uzupełnienia tego braku w postaci wniesienia części opłaty, której wniosek o zwolnienie nie dotyczył.

Powód wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie na swoją rzecz od pozwanych kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny odrzucając kasację przyjął trafnie, że wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych (art. 113 k.p.c.) przerywa bieg terminu do uiszczenia opłaty sądowej, jednakże - gdy strona wnosi jedynie o częściowe zwolnienie od tych kosztów - to przerwanie biegu terminu dotyczy tylko część opłaty objętej wnioskiem (art. 16 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88 ze zm.). Pozwani wnieśli o zwolnienie od kosztów sądowych w części dotyczącej kwoty przewyższającej 2 000 zł., dlatego opłatę nie objętą wnioskiem powinni byli uiścić w terminie określonym w pierwotnym wezwaniu, dotyczącym całej opłaty sądowej. Skoro tego nie uczynili, to kasację należało odrzucić i umorzyć postępowanie dotyczące wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, gdyż wydanie orzeczenia w tym przedmiocie stało się zbędne (art. 355 § 1 k.p.c.).

Okoliczność, że w analogicznej sytuacji dotyczącej apelacji, ten sam Sąd Apelacyjny zajął odmienne stanowisko, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia zażalenia.

Sąd Najwyższy, mając powyższe na uwadze, oddalił zażalenie (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 393¹⁸ § 3 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 lutego 2005 r.) i o kosztach postępowania zażaleniowego orzekł na podstawie art. 102 i 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c. w poprzednim brzmieniu).